

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת חיי שרה תשפ"א | גליון מס' 267

היינו שהוא 'יודע ימי תמימים' ומונה להם שנים תמימות, ככל השיטות. כלומר, שהשנים שהוקצבו להם, הריהן נמנות הן כשנים שלמות מיום ליום, היינו כשנים של שס"ה ימים. וגם, מחודש לחודש. היינו שהשנים המעוברות, נמנות בתוספת חודש העיבור.

ממילא, אין זה בהכרח, שיחול יום פטירתם של הצדיקים, באותו התאריך של היום בו נולדו. זאת, משום ששנותיהם הפשוטות, אינן נמנות רק מתאריך לתאריך, כי אם גם לפי חשבון של שס"ה ימים לכל שנה ושנה, ומסתיימת השנה בתאריך אחר מזה שהתחילה בו.

(על פי זרע שמשון פרשת חיי שרה, מאמר ב)

וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר. ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו.

(בראשית כג, ח - ט)

במדרש (בראשית רבה נח, ז) מבואר, כי אברהם אבינו ביקש מבני חת, שישמשו כסרסורים, שיתווכו בינו ובין עפרון. והנה דרכו של עולם, לבקש את שירותיהם של הסרסורים, מחמת אחת משתי סיבות: או בשביל שיפעל הסרסור אצל המוכר, שיוירד את מחיר הנכס המבוקש. או כדי לשכנעו ולרצותו, שיסכים בכלל למכור את הנכס.

כיון שכן, יש להתבונן, מדוע נזקק אברהם אבינו לסירסורם של בני חת. אם כדי שיוזילו את מחיר השדה והמערה, הלא מצאנו מפורשות בפסוק (להלן טז), שהוא הסכים מיד לשלם כל סכום שהושת עליו. ואם כדי שיסכים עפרון לעצם המכירה, מדוע חשש אברהם שעפרון יתנגד לה, אחר שעדיין לא פנה אליו כלל אודותיה.

עוד יש לדקדק, אם אכן פנה אברהם אל בני חת, בשביל שישמשו עבורו כסרסורים, מדוע היה צריך כל כך הרבה סרסורים, עבור רכישתה של שדה אחת.

ויש לומר, כי באמת לא לעצם הסרסרות, היתה מגמתו של אברהם אבינו, אלא כוונה אחרת לגמרי היתה לו. והיא, כי היה חפץ שיצאו כולם ללוות את שרה, כדי לעשות לה כבוד גדול. לכן, כינס את כולם וביקשם שישמשו כסרסורים, בשביל שאגב כך, ילוו את שרה לקבורתה בכבוד גדול, כפי הראוי ומגיע לה.

וכך אכן היה, וכלשון המדרש (שם), 'אמר רבי פנחס, מלמד שנעלו דלתותיהן והלכו לגמול חסדים לאברהם'. וב'מתנות כהונה, הביא את גרסתו של רש"י, 'ובאו לגמול

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה.

(בראשית כג, ח)

הדא הוא דכתיב (תהלים לו, יח) יודע ה' ימי תמימים. כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים.

(בראשית רבה נח, ח)

דברי המדרש אלו, נראה כי הם מכוונים אל מאמר הגמרא (סוטה יג:) על הפסוק, 'ויאמר - משה רבינו) אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום' (דברים לא, ב). 'מה תלמוד לומר היום, היום מלאו ימי ושנותי. ללמדך, שהקדוש ברוך הוא, משלים שנותיהם של צדיקים, מיום ליום ומחודש לחודש'.

זוהי איפה כוונת המדרש, 'כך שנותיהם תמימים', שהקדוש ברוך הוא משלים שנותיהם של צדיקים, מיום ליום ומחודש לחודש.

אלא שעל עצם דברי הגמרא הנזכרים, יש להקשות. הלא רובם של הצדיקים והחסידים, לא מתו ביום לידתם. מדוע אכן, לא השלימו אלו את שנותיהם, מיום ליום. ועוד יש לדקדק בלשון הגמרא, שהקדוש ברוך הוא משלים שנותיהם מיום ליום ומחודש לחודש, מה בא להשמיענו בתוספת פירוט זה.

ויש לבאר הדברים, על פי מחלוקתם של רבי ותכמים (ערכין לא:), במשמעות הגדרת 'שנה תמימה', האמור (ויקרא כה, לו) אודות גאולת בתי ערי חומה, 'ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית... לצמיתת לקונה אותו'.

רבי סובר שבין בשנה פשוטה ובין בשנה מעוברת, מונים שנה תמימה של שס"ה ימים, (- כמניין ימי שנת חמה שלימה), מאז יום מכירת הבית, במהלכה יכול המוכר לגאול את ביתו. ואילו חכמים סוברים, כי מונים את השנה תמימה, מתאריך לתאריך. היינו, למשל, מחמשה בתשרי לחמשה בתשרי. ואם תהיה זו שנה מעוברת, ירוויח המוכר חודש נוסף, לגאולת ביתו.

נמצא, שלפי דעתו של רבי, בכל שנה נוספים למוכר, אחד עשר ימים, יתר על מניינה הרגיל. ואילו שנת העיבור, דינה ככל השנים. ולפי דעת חכמים, לשנה רגילה מונים שני"ד ימים. ואילו לשנה מעוברת, מוסיפים חודש שלם.

וזהו מה שדקדקה הגמרא בלשונה, שהקדוש ברוך הוא משלים את שנות הצדיקים, מיום ליום ומחודש לחודש.

חסד לשרה'. ולדרכנו, הגרסאות שתיהן, דברי אלוקים חיים. כי באמת בתחילה נעלו דלתותיהן ויצאו, כדי לגמול חסד עם אברהם, במליו רצונו לשמש כסרסורים. וכיון שכבר היו בטלים ממלאכה, המשיכו ובאו, לגמול חסד עם שרה ולהשתתף במעמד קבורתה.

הלכתא כנהמני? היתה לראש פינה

חסד חידענו הראש כולל חוידעין עילית, סיפור אחתי נוסף, כפי התרחש, לפרטי פרטים.
לאחר פרסום הסיפור 'דרכה בודיעין עילית', חסדי ה' נפלאותיו נשת' בקרבנו צניקים אכורים שהקב"ה חיים בדריהם, גם סופר על האלה החשובה נעשה כאורח סלא מהקורונה, וככתה להשיע לכיתה בערב פנעות לחרות כל הסיניום! הנה סיפור נוסף ששחתי חש אחלי ראשון ככל ההתרחשות וההתלהבות.

חסד ר' עזריאל [שם הקדום] כבר חשה נים אני זוכה למחד דרדיקי, להיות מחדדקי הרבים ככוכבים, יום יום אני נוסע מקרית ספר - חוידעין עילית לאחת הפנונות המרוחקות בירושלים, ומשקה כחי התורה את הזנאן קדישים. דא עקא, מלחרות אני חריש בכל לבי ונפשי, אני וחמתי למחד בכיתה סתודה, לא ענו כל בקשותי המפורשות לחתני. והוא הפאיר אותי בכיתה כינה. זאת, על אף שכבר כמה וכמה פעמים קרה שהוא גם אותי בחילוי חקום בכיתות פנונות, וראה שהרן ה' אני חזילתי. חילי חקום הוא חסיקוליו שלו לא רצה לחת לי קביעות, רק בכיתה הנוחכה. אני חזדי, שחתי הפתילות, מדחתי מאות קירות חיים במשון דרכים, לכחה וכחה תלמודי תורה נוספים בודיעין-עילית ומארכ הארץ, ואף בבריפריה. חסתי שבכך אחזה את הכיפורים נתן לי יוצרי, בצייתי עשה בקודש בכיתה פנונה.

היה זה לפני שחתי עילת הפתילות, בתאריך 'ג' חודש אב, חתני החיידר בו אני עובד עשיו קרא לי לחדרו. בתוך לבי התחלתי לחשוב על כיוון חיובי, אך חזי שראיתי את פניו, הכתיי שאל זה החיידר כרעם כיום בהיר, נפלה עליי הדחשונה הדחמית: אתה חוטא! ניסיתי לבנות בה ולפרער על ההדפער ה'הולית' אך ייתכן שהוא ראה כי סוג של מחד שחותר תחתי, והחליט להיפטר אחיני. ניסיתי להתחנן לפניו, מארתי לו: טפלי תמיוס בי, אך אתה חוידע לי ככה דבר התקופה כה מאוחרת? עשיו, גם אם ארצה ללכת לתלמוד תורה אחר, כבר אין לי אפשרות, כל התלמידים כבר חסובים בכיתותיהם. אך דבריי נתקלו בקיר אטום.

מה עושה יהודי? מתפלל. והה עושה יהודי בודיעין עילית נחנף לסיפור הפלא? מתחש גם ככה הצדיק בעל הצרע שמעון צי"ע. ולא אחר מחד הנרשע לטעות בדיקו את פתחו כסיפור! לדיקתי חחשה קליים, סוככתי על ראשי פנאים, ואחרתי: 'כה כפרתי

כה חליפתי כה חחורתי, בה חכפי ילך לחכון חולדות שמעון ואני אכנס לחיים טובים אכורים ולפלוס'. כחילי ופרחיו חוספתי: ורנון של עולם, אני כבר חחש פנים חלדה בכיתה נוחכה, ואני חריש שאני יכול למחד בכיתה ד', ובחפקדי כה אצילתי יותר, ואני חבקק שתפפור לי בככות הצדיק הרב שמעון חיים בן הרב נחמן חייכל צי"ע, למזנא חפקדי בכיתה ד' כדי להרכות כבוד שמים. ולחרכות טבולי בתלמידים ולחמאות את ייעודי על הצד הטוב ביותר'. שח הרב ראש הכולל, אדחתי את ר' עזריאל, חנין לך שאני קשור לכל הסיפור הזה? וחוא השיב לי, אחנס אתה נוהג בצנעה, ובכל זאת לכיתי פסם בהשפחה פרוטית לראותך עוסק בחלאתת הקודש לחניח את הנוחנות בכתי חכנסת.

אה, נפלאות השם, לא יאומן כי יוספר, איפה כח נפש טחון בהרכת הצדיק: 'כני חיי וחכוני טבי'. בהתאריך ח' באב, ערב חשעה באב, בשעה 11:00 בבוקר, פחות חיות חיוחיים ספרדיו חנפס, אני חקבל טלפון מחתני חולדות תורה חסוד אפדק, שצניקו לראוני אותי. לשאלתי, חנין יש לו את פרוטי, הוא אומר לי, שהיה זקוק כעת למחד טוב, וחוא עבר על עפרות דפי הקורות חיים חעדהו לו וחוסם מה דוקא שלי נראה לו, היה גם איפה חכר שהחליט טוב בעדי. ואכן, נכרתי, גם איליו שחתי קורות חיים לפני כמה חודשים.

ישכנו בראיון פורה בחנך שחתיים בערב חשעה באב, החתני נוכח שאני אכן חמתי לדריוטיו, וגם סימס השיחה הוא אומר לי, ר' עזריאל, התקבלתי! אני צריך מחד פסתי כיתות, כיתה ד' או כיתה ה'? כחה אתה חומר? אני צונכט אז עזיתי לראות האם אני ער, השחתי היטב? כיתה ד' או כיתה ה'? בדיק מה שעאפתי!!!

מה שהיה נראה לי 'חרי נהנך לירסו', אותה חודעה דרמטית שהיה נראה לי חלינה שתפפור אותי לחסכון, הככה אותי למאור!

'אכן מאסו הנונים'. החתני פסכות המרוחקת בירושלים כבר לא רצה אותי לחזר מחד חנינה, אך 'היתה לראש פינה', לכיתי לקבל את אפיותי, למחד את פרונותי הברוכים שחנני, ה' ולמחד בכיתה פנונה יותר. 'מאת ה' היתה זאת', היא נפלאות בעיניו, כיצד הקב"ה שחלש, שדבריו של הצדיק יתפרסחו קרוב עשד מאות שנה מפטירתו, וככינו בודיעין עילית שראש הכולל יתחבר לידברים גם באופן פלאי, וחוא יככה את הרבים בסאולה העזונה הפתא.

חענין לציין את דברי האור החיים הקדוש בפרשת וירא על הפסוק בראשית כא, א' 'וה' פקד את שרה כאשר אורי'. מאתנס ידוע דרש חז"ל מלחדי זכאן שכל המתפלל על חברו הוא נענה תחילה, והיות שאברהם התפלל על אביחלך, ככה להיענות בעצמו, אבל לא זו הסיבה, רק 'כאשר אורי', בשלל הבטחתו זיוון לו סאולה זו. וכלשונו הקדוש: 'כי כשירבה ה' לחיסי, יבחין החזנה

שעולתה אינה הטובה והמקובלת'.
כחוכן, שאעיר איה את תרומתי לחכון. והעיקר, אקבע ליחוד בספר חלדוד חלדה כלי נר'. 'כה חיום עשה ה' נגילה נשחחה בו. ה' יעזור שיהיו יעזות לנו וכלל ישראל בקרוב, אמן.

תחשובת יודע, קשובה ב'.

כהן את עצמך

- מדוע ביקש אברהם מבני חת שיהיו סרסורים עבורו אצל עפרון?
א. רצה שיפעילו עליו לחץ ציבורי.
ב. רצה לגרום להם שכולם יכבדו את שרה לילך ללוייתה.
ג. היות והיו אסורים במלאכה, משום שלא היה שם חברה קדישא, קרא להם שיעזרו לו לסרסר, ואז לימד אותם הדין שאסורים במלאכה.
ד. תשובות ב' וג' נכונות.
(ורע שמשון מאמר ה, מובא בהמפואר)

חדש!!! משהעובד בניא אי"ה את התשובה הנכונה של אותו שבוע
ש סופרטי יטא, ש, חפכאפ עסופטי

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com

בבקשה תביאו את זה בצורה